

[Risgaard Knudsen]

danske værfters eksport, svarer det nøje til den indstilling, der foreligger fra Centralorganisationen af Metalarbejdere og Skibsværftsforeningen? Efter min opfattelse nej. Og giver ministeren et bekræftende svar, må jeg tage det som udtryk for, at ministeren ikke har forstået en tøddel af, hvad der ligger i indstillingen fra de to organisationer.

Formanden:

Den sidste korte bemærkning i denne omgang til hr. Kaj Poulsen.

(Kort bemærkning.)

Kaj Poulsen (S):

Ministeren sagde her sidst til mig, at de forslag, ministeren kommer med, er dem, der løser problemerne omkring sidesikkerhedsgarantien, men hr. minister, de forslag, ministeren kommer med, drejer sig jo om hjemmemarkedsordningen, og så er der en passus om, at man kan osv. inden for de 500 mill. kr., og det var da jo i hvert fald et svar.

Så vil jeg også godt her afslutningsvis for mit vedkommende takke ministeren for det klare svar, der lå i den sidste henvendelse, hvor ministeren klart sagde, at han ikke havde til hensigt at røre sig ud over det, der allerede er kendt. Ministeren vil ikke gøre noget for at løse problemerne på de danske værfter, og så må vi andre jo tage fat i sagen.

Industriministeren (Stetter):

Vi har stadig væk industriministeriets kontaktudvalg vedrørende skibsværftsindustrien, og jeg har naturligvis det parlamentariske ansvar for, hvad der foregår her.

Når følelserne er så stærke netop nu, tror jeg, det skyldes, at vi nærmer os et tidspunkt, hvor skibsværftskrisen kulminerer. Det er baggrunden for, at parterne er røget i totterne på hinanden. Jeg har stået udenfor, men har naturligvis måttet påtage mig ansvaret. Sådan er det nu engang.

Jeg vil gerne sige i anledning af hr. Risgaard Knudsens konkrete spørgsmål, at jeg allerede i mit første indlæg sagde, at Skibsværftsforeningen og CO Metal har fået deres ønsker opfyldt med undtagelse af et, som ville åbne statskassen på vid gab, fordi det i virkeligheden er en statsstøtte, som er ubegrænset.

Jeg citerede, hvad det var, man ønskede. Man ønskede, at der gennem en forbedret eksportfinansiering ydes en kompensation, der modsvarer det element af støtteforhøjelse, som er godkendt for de enkelte lande i EF. Det har jeg ikke været i stand til på regeringens vegne at imødekomme, for det ville jo betyde, at vi kunne risikere bare for et enkelt skib at skulle yde en kompensation f.eks. på 100 mill. kr. eller 150 mill. kr. Sådan er det i øjeblikket i EF. Landene kæmper hårdt for at få ordrerne, og de yder enorme statssubsidier.

Det er klart, at det kan jeg ikke tage ansvaret for. Det ville være aldeles uansvarligt. Jeg har sagt, at uanset hvad man kalder dette, så er det en kamp, en konkurrence på statskasser og ikke på kvalitet og på pris, og Danmark kan aldrig nogen sinde deltage i denne konkurrence. Det tror jeg nok er fremgået for alle andre end lige bestemt hr. Kaj Poulsen og måske hr. Risgaard Knudsen.

Formanden:

Hr. Risgaard Knudsen. Det er også den sidste bemærkning i denne omgang.

Risgaard Knudsen (S):

Når der er tale om skibseksporten, så må jeg tage industriministerens sidste svar som udtryk for, at industriministeren har misforstået et og andet, eller – sagt med et venligt smil – industriministeren er blevet udstyret med de forkerte notater.

Derfor vil jeg tilråde industriministeren hurtigst muligt at indkalde Skibsværftsforeningen og Centralorganisationen til en fornyet drøftelse. Den briefing, som industriministeren kan få ved et møde med de to organisationer, tror jeg kan være værdifuld for ministeren, og den kan også være meget værdifuld for hele branchen.

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan sige til hr. Risgaard Knudsen, at formanden for industriministeriets kontaktudvalg vedrørende skibsværftsindustrien havde indkaldt til et møde fredag i sidste uge kl. 10, hvor man skulle drøfte disse spørgsmål. Hvem aflyste dette møde? Det gjorde Skibsværftsforeningen. Vi ville ikke tage det for gode varer og ringede rundt til de øvrige medlemmer, om det virkelig kunne være rig-